- [2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 180

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

- v.
- ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ
- (2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 421)

ਅਪ੍ਰੈਲ 16, 2021

- [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]
- ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸਐਕਟ, 1985 –
- . 42 & 43 – ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੇ ਸ.42 ਜਾਂ ਐਸ.43 - ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ

- ਧਾਰਾ 42 - ਪੀਡਬਲਯੂ -4 (ਐਸ.ਆਈ.) ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ - ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ
  - ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਨੇ ਸਾਥੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ - ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪਾਏ ਗਏ - ਧਾਰਾ 50 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਨਾਲ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ: ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਵਾਹਨ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਵ੍ਹਾਹਨ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਵਾਹਨ ਸੀ - ਵਾਹਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ - ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਪਰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ,
- ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।
  - ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸਐਕਟ, 1985 - ਸ.43 – ਸ਼ਬਦ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਹੋਲਡ: ਸ. 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ
- "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" - ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਦੇ ਅੰਦਰ.
  - ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸਐਕਟ, 1985 - ਸ.42 – ਲੋੜਾਂ - ਕੁੱਲ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਕੁੱਲ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਕੀ ਹੈ?

- 180

- ਅਯੋਗ - ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਖਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
    - ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ
    - ਆਯੋਜਿਤ : 1.1. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੂਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਹਨ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਸੀ
- ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ
- ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ.
- ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ ੪੩ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਕੇਸ ਧਾਰਾ ੪੨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 12] [188--]
    - 1.2. ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਗੈਰ-
      ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ
- ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 42 ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
- ਉਹ। (ਪਾਰਸ 13, 14 ਅਤੇ 15) [188--; 189--]
    - ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 539: [2009] 11 ਐਸਸੀਆਰ 470 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
    - ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ (2016)
    - 11 ਐਸਸੀਸੀ 687: [2016] 4 ਐਸਸੀਆਰ 451- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.
    - ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 212
        - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

○ <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2009] 11 SCR 470	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 8
[2016] 4 SCR 451	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 8
(2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 212	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 421.
- ਸੀ.ਆਰ.ਏ.-ਐਸ.-1759-ਐਸ.ਬੀ.-2004 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.03.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
- ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਰਜਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ। ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮੁਦਗਲ, ਫਾਇਰ, ਕੈਲਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮੁਦਗਲ, ਡਾ.

▪ ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
- ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

- ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ 03.03.2020 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

▪ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਆਰ ਏ-ਐਸ-1759-ਐਸਬੀ-2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ।

- 2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 28.01.2002 ਨੂੰ ਐਸ.ਆਈ. ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਾਥੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੂਰਤੀਆ-ਰੋੜੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੀਯੂਡੀ-4997 ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ
  - ਰੋੜੀ-ਜਟਾਣਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੱਚੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੀਯੂਡੀ-4997 ਵਾਲੀ ਜੀਪ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮਿਲੇ। ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ, ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ
  - ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਕਤ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਦੋ ਬੈਗਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਮਿਲੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫੦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ। ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪੋਸਤ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ
- ਪਰਾਲੀ। ਇਕ ਬੈਗ ਵਿਚ 39 ਕਿਲੋ ਭੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੈਗ ਵਿਚ 36 ਕਿਲੋ ਭੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੋ ਨਮੂਨੇ
  - ਹਰੇਕ ਬੈਗ ਤੋਂ ੧੦੦ ਗ੍ਰਾਮ ਭਾਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਅਤੇ ਥੋਕ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 'ਸੀਐਸ' ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਸੀਲ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀਪ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ, 500-500 ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਦੋ ਭਾਰ
- ਬਰਾਮਦਗੀ ਰਾਹੀਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਗਏ

- ਮੈਮੋ। ਰੁਕਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ

ਇ

ਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ,

- ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

o ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ

- ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ
ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

o ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੰਦ ਲਾਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਨੇ ਏਐਸਆਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ।

- ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਲਏ
- ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ 10 ਵਿਚੋਂ 2 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ।

- ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 15.03.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ,
  - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ।

- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ:

- 28.1.2002 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਥਾਣਾ ਰੋਡੀ ਵਿੱਚ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ/ਐਸਐਚਓ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ, ਮੈਂ, ਏਐਸਆਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ

  ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਸ਼ਤ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ 'ਚ ਸੂਰਤੀਆ ਰੋਡੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਸਭ
- ਮੁਲਜ਼ਮ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਤ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਜੀ.ਯੂ.ਡੀ.-4997 ਰੋਡੀ-ਜਟਾਣਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੱਚਾ ਰਸਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
- ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ
- ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰੋਡੀ-ਜਟਾਣਾ ਰੋਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੱਚੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜੀ.ਯੂ.ਡੀ.-4997 ਨੰਬਰ ਦੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ,
- ਮੇਜਰ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮਿੱਤਾ ਉਕਤ ਜੀਪ ਵਿਚ ਪਏ ਦੋ ਬੈਗਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
- ਮੈਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਦੀਪ, ਬੂਟਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਸਪੀਸੀ, ਐਕਸਪੀਡੀ ਅਤੇ . ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ./1.1, ਐਕਸ.ਪੀ.ਡੀ.ਏ ਅਤੇ ./ ਦੇ ਜਵਾਬ ◌ਾ◌ੰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ◌ਿ ਮਿੱਤਾ ਨੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ।
    - …”
- ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ:
    - "ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜੀਪ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
    - ਮੇਰੀ ਪੁਲਿਸ ਫ੍ਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ। ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 12.08.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ
- ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ
    - 1,00,000/- ਰੁਪਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
        - ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
- " ... ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ, ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜੀਪ ਵਿਚ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
- ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
- ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ
    - ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:
        - 14. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 43 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੁਸਾਰ
- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

- ਆਵਾਜਾਈ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ..."

- ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
  - ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਮੁਦਗਲ, ਨੇ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਏ.ਜੀ.

- ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:
  - ਇਹ ਗੱਡੀ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗੱਡੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।
  - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਰਾਜ਼
    - ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਪੂਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ।
  - ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।
    - ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ v. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ[1], ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
    - ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ[2], ਅਤੇ,
    - ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ[3].

- ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਮੁਦਗਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਐਕਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨ ਸੀ।

- ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ[1], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:
  - "35. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਬਦੁਲ
  - ਰਾਸ਼ਿਦ [(2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 513 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 496] ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ

- [1] (2009) 8 539
- [2] (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 212
- [3] (2016) 11 ਐਸਸੀਸੀ 687

- ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਜਨ ਅਬਰਾਹਾਮ [(2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 692 : 2001 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1217] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:
- (ਓ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ (ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ] ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ।
- (ਅ) ਪਰ ਜੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
- ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਓ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (ਸੀ) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ, ਭਾਵ, ਤਲਾਸ਼ੀ, ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕਤਾ ਦਾ ਹੈ।
    - () ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ-
- ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
    - ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
- ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੁਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਇਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ
- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 <u>ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ</u>
- <u>ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।</u> ਕੀ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਾਲਣਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣਾ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

  ਹਰੇਕ ਕੇਸ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ।

  - (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

- ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ3 ਵਿਚ ਤੱਥ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.3 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਡੀ
  - ਇਹ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

    - “14. ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਹਿਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੇਜੇਗਾ
    - ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸਦੇ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਸੰਚਾਰ
    - ਐਕਸਟ ਪੀ -15 ਜੋ ਸਰਕਲ ਅਫਸਰ, ਨੋਹਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਸਟ ਪੀ -14 ਅਤੇ ਐਕਸਟ ਪੀ -21 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
    - ਕਿ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

      - ....

    - 16. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
    - ਜੱਜ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਸਟ ਪੀ -14 ਅਤੇ ਐਕਸਟ ਪੀ -15 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਹਨ

- ਤਲਾਸ਼ੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੀਰਾ ਰਾਮ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਾਹਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ
- ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ੪੨ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
        - ....
    - 29. ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ
- ਧਾਰਾ ੪੨ ਅਤੇ ੫੦ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ ੪੨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
- ਇਹ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਉਪਰੋਕਤ, ਧਾਰਾ 43 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
    - (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਹਨ
    - ਇਹ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਾਹਨ ਸੀ। ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
    - ਵਾਹਨ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ[3] ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
- ਇਹ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਹੈ ਪਰ ਕੇਸ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ।
- ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ[1] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ[3], ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਕੁੱਲ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ

- ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਖਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ[1] ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿਓ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

